

LEGYEZŐ

2020. NOVEMBER

KEDVES KERTVÁROSI GÖRÖGÖK!

Jó néhányan „zaklattatok” az elmúlt hetekben azzal: miért nincs e havi újságunk, hol van a novemberi *Legyező*nk? Köszönöm az erőt adó érdeklődést; bocsássátok meg nekem, hogy a hó utolsó napjára maradt, s akkor is csak egy „fél *Legyező*” születik.

Nehezen vallom be, de akik közelebről ismertek, talán sejtitek, mi a késedelem oka, háttere. Olyan szinten bénít a világunk élete, helyzete, annyi fájdalommal s mindeközben annyi hazug és felületes szóval találkozom, hogy képtelen voltam a „szokott módon”, időre írni, vagy akár csak „összerakni” valamit, csak azért, hogy ez is meglegyen, hogy a novemberi *Legyező* is „ki legyen pipálva”. Tudom, a papnak erősnek kell maradnia, de erőt megjátszani, úgy tenni, mintha... ez nem én lennék. Nekem is meg kell küzdenem azért, hogy ez az erő megadassék, hogy ne meneküljek álarcok mögé, hogy belássam, hozzám most „hűtlen lettek a szavak”, s ne írjak külső kényszerből, csak „belső muszájból”. Vannak idők, amikor hallgatni esik jobban; engedjétek meg, hogy személyes és papi hitelességem e látszólagos luxusát most megengedjem magamnak. Nincs baj, jól – s a templomban, az imádságban otthon – vagyok, csak éppen időre van szüksége a kegyelemnek, hogy úgy ragaszson össze, ahogyan az alábbi írásban olvassátok.

Ez itt egy szerzetesi vallomás. Jólesett olvasnom; tiszta, igaz szónak vélem, amelyből tanulni tudok. Fogadjátok hát jó szívvel.

* * * * *

Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

Honlap: www.kertvarosigorogok.hu – Tel.: 06-30/4155092 – E-mail: obbagy1@upcmail.hu

Felelős kiadó: Dr. Obbágy László parókus

Isten ott van, ahová beengedik

Egy kármelita szerzetesnő és az arany-összeillesztés művészete

Nagyon helytállónak érzem Peter Kreeft meglátását, miszerint manapság az emberek nem annyira az észérvek miatt veszítik el a hitüket, mint inkább a „félbeszakított tapasztalat” miatt. Nem várjuk ki a dolgok végét. Megéljük a szenvedést, és azt gondoljuk, Isten cserbenhagyott minket. Ezért mondja Keresztes Szent János, hogy *az aszkézis legmagasabb foka a türelem. Általában csak visszatekintve értjük meg egy történés értelmét.*

Gondoljunk Jób könyvére. Negyvenkét fejezeten át kellett – neki is és nekünk is – várni Isten válaszára! S Jóbnak nemcsak akkor kell hinnie, amikor jól mennek a dolgok, hanem akkor is, amikor úgy tűnik, a tapasztalatok ellentmondanak a hitének. Ez a hit végtelenül értékesebb, mint a „nélkülözhető hit”, amikor minden jól megy, minden rendben van, és tulajdonképpen nincs is nagyon szükségem Istenre. Amikor annak ellenére hiszek, hogy most csak rosszat és nehezét tapasztalok magam körül, az a hit az örök középpontomból fakad. **Isten léte nem tőlünk függ, a jelenléte viszont rajtunk múlik.**

A reményt keresve sokat gondolok a japán kintsugi, az arany-összeillesztés művészetére. Az eltört porcelán- vagy cserépedény darabjait arannyal ragasztják, illetve illesztik össze. A törések mentén vékony aranycsíkok mintázata rajzolódik ki. *A sérülések helyreállítása után az edény szebbé válik, mint amilyen eredetileg volt. Istennek ez a válasza az emberi sebekre, világunk kríziseire.*

A kotzki Vendel rabbi a nála összegyűlt vendégektől egyszer csak megkérdezte: „Hol van Isten?” Mindenki megütközött ezen a váratlan kérdésen, de a rabbi újra és újra föltette. A tanítványai azt mondták neki: „Hogy kérdezhetsz ilyet? Nézz körül, mennyi szépség van a világban, mennyi öröm és gazdagság – ezek mind Isten jelenlétének nyomai.” De a rabbi csak a fejét rázta, és csendesen így szólt: „Isten ott van, ahová beengedik.”

– Jeges Mirjam kármelita szerzetes –